

แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Political Involvement in the Election from Undergraduate Students
at Suan Sunandha Rajabhat University

เอกนรินทร์ ปิยะปัญญามงคล¹
Aknarin Piyaphanyamongkol

บทคัดย่อ (Abstract)

แนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้ง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นรากฐานสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง ภายใต้การปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากนักศึกษา คือ รากฐานที่สำคัญของประเทศไทย เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการที่จะนำพาประเทศไปสู่จุดมุ่งหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งจึงเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมบทบาทของผู้แทน ที่จะเข้ามาเพื่อเป็นผู้แทนของประชาชนทั้งประเทศในการตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างแท้จริง การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้ง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่เป็นเพียงการเลือกผู้แทนเข้าไปเพื่อทำหน้าที่แทนตนเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงการควบคุม ตรวจสอบ ติดตามการทำงานของรัฐบาล รวมทั้งยังมีส่วนในกระบวนการตัดสินใจในนโยบายของรัฐบาล ทุกมิติ ที่จะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน

คำสำคัญ (Keywords): การมีส่วนร่วมทางการเมือง; การเลือกตั้ง; นักศึกษา

Abstract

A Political involvement in the election from undergraduate students at Suan Sunandha Rajabhat University is a key movement in democratic society as students are fundamental factors for the sustainable development of the nation.

Received: 2020-11-26 Revised: 2021-02-10 Accepted: 2021-02-21

¹ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Master of Political Science Program College of Innovation and Management Suan Sunandha
Rajabhat University. e-mail: s61463825026@ssru.ac.th

This political involvement promotes effective measures to elect appropriate representatives for voicing public opinions and solving problems in the society. Not only does this involvement encourage quality assurance of the election for the House of Representatives, but it also includes processes of controlling, scrutinizing, and following the progress of the government. Lastly, it promotes public decision on government's policies in all aspects, which can potentially affect a well-being of people.

Keywords: Political Involvement; Election; Undergraduate Students

บทนำ (Introduction)

การเลือกตั้งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการทางการเมืองที่ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการลงมติของมหาชนเพื่อสร้างความชอบธรรมในการปกครอง โดยการเลือกผู้แทนในการบริหารประเทศ การเลือกตัวแทนเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งในการปกครองที่เชื่อว่าอำนาจอธิปไตยหรืออำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศเป็นของปวงชน การเลือกตั้งเป็นกระบวนการสรรหารัฐบาลที่จะทำการปกครองและสร้างความชอบธรรมให้แก่อำนาจการปกครองให้เป็นไปโดยสันติ การเลือกตั้งที่มีพรรคการเมืองมากกว่าหนึ่งกลุ่มมีบทบาทสำคัญในการยุติข้อขัดแย้งในระบบการเมือง โดยเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ซึ่งฝ่ายที่ชนะจะได้รับมอบอำนาจจากประชาชนให้ทำการปกครองในช่วงระยะเวลาที่กำหนดไว้ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นวิถีแห่งประชาธิปไตย ประโยชน์ของการมีส่วนร่วมอยู่ที่การสื่อสารจากผู้ได้ปกครองไปสู่ผู้ปกครอง (สรายุทธ ทศช่วย, 2553)

การเลือกตั้งเป็นกระบวนการหนึ่งในทางการเมือง ซึ่งมีอำนาจอธิปไตยเป็นอำนาจสูงสุดของประเทศ และเป็นการสรรหารัฐบาลที่จะเข้าบริหารประเทศด้วยความสุจริตและชอบธรรม ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย จึงมีส่วนสำคัญในการมีส่วนร่วมทางการเมืองของการเลือกตั้งผู้แทน เพื่อเป็นตัวแทนของตนในการใช้อำนาจอธิปไตยในการบริหารประเทศ โดยในการเลือกตั้งพรรคการเมืองใดที่ได้รับเลือกจะเป็นตัวแทนของประชาชน ในการเข้าบริหารประเทศภายใต้หลักความเป็นธรรม

การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นทั้งเป้าหมายและกระบวนการทางการเมืองและเป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองแท้จริงคือ การแสดงออกซึ่งกิจกรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคม โดยกิจกรรมเหล่านี้ก่อให้เกิด

ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกองค์กรทางการเมือง รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับรัฐบาล ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 58 เป็นกระบวนการในการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่สำคัญในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาจะเกิดขึ้นเฉพาะเมื่อมีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎร โดยเมื่อมีการหย่อนบัตรเลือกตั้งไปแล้วก็เสมือนกับว่า การมีส่วนร่วมนั้นได้เสร็จสิ้นลงแล้ว จะกลับมาอีกครั้งก็ต่อเมื่อมีการเลือกตั้งครั้งใหม่ จนมีคำกล่าวที่ว่า “การเมืองเป็นเรื่องของนักการเมือง” ซึ่งตามหลักประชาธิปไตยแล้ว การเมืองเป็นเรื่องของประชาชนทุกคนในประเทศและเมื่อพิจารณาประวัติศาสตร์การเมืองไทย ต้องยอมรับว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนยังไม่ครบถ้วนชัดเจน และในทางปฏิบัติไม่มีผลคุ้มครองให้บังคับใช้จริง ขาดการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมครบถ้วน ทุกมิติของการใช้อำนาจอธิรัฐ อีกทั้งประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และเลื่อมใสศรัทธาในระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2556, 371)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่ได้เป็นแค่กระบวนการทางการเมืองเท่านั้น หากแต่ยังเป็นเป้าหมายในการพัฒนาระบบทางการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย ซึ่งการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองจะเป็นการดำเนินกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์ในสังคมหรือในองค์กรทางการเมือง และยังรวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับรัฐบาล โดยปัจจุบันนี้ นักศึกษามีบทบาทในการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ซึ่งแตกต่างจากที่ผ่านมาที่นักศึกษานักศึกษาจะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเฉพาะเมื่อมีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรเท่านั้น แท้ที่จริงแล้วการเมืองนั้นเป็นเรื่องของทุกคนในประเทศ แต่ในประเทศไทยการมีส่วนร่วมทางการเมืองยังไม่มี ความชัดเจนแก่ประชาชน และยังขาดประสิทธิภาพในการตรวจสอบอำนาจรัฐ รวมถึงประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของตนเองว่ามีความสำคัญเท่าไร ส่งผลให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนยังมีสัดส่วนที่น้อย

ดังนั้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากนักศึกษาคือรากฐานของประเทศชาติ คือผู้ที่จะเป็นอนาคตในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ จึงต้องให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการเคลื่อนไหวทางการเมืองเพราะการมีส่วนร่วมทางการเมืองคือสิ่งสำคัญในระบอบประชาธิปไตย หากนักศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมทางการเมือง จะส่งผลให้การพัฒนากระบวนการเมืองในระบอบประชาธิปไตยกลับสู่การเมืองระบอบเดิมต่อไป

ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นเป็นการปกครองโดยมีอำนาจอธิปไตยเป็นอำนาจอิสระสูงสุดของประชาชนในประเทศทุกคนล้วนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย การบริหารประเทศในระบอบ

ประชาธิปไตยนั้น จะต้องบริหารภายใต้อำนาจตามกฎหมาย การมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นกระบวนการหนึ่งในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมือง หมายถึง ดัชนีชี้วัดที่สำคัญประการหนึ่งของระบอบประชาธิปไตย สังคมใดจะมีระดับความเป็นประชาธิปไตยสูงหรือต่ำพิจารณาได้จากระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน อีกทั้งเป็นการที่ประชาชนเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เพื่อที่จะมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐ หรือผู้นำรัฐบาล รวมทั้งกดดันให้รัฐบาลกระทำตามความประสงค์ของตนเองหรือกลุ่มของตน และยังหมายถึงกิจกรรมทั้งหลายของประชาชนแต่ละบุคคลที่ต้องการอิทธิพลผลักดันหรือยอมรับสนับสนุนต่อรัฐบาลและการเมือง (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2556, 372) โดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น มีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งรูปแบบที่ประชาชนได้มีการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมเป็นส่วนมากนั้น คือ การเลือกตั้ง โดยประชาชนจะเป็นผู้เลือกผู้แทนของตนเพื่อเข้าไปใช้อำนาจอธิปไตยในการบริหารประเทศภายใต้หลักสุจริตและเป็นธรรม แต่ในแท้ที่จริงแล้วประชาชนในประเทศยังขาดความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งส่งผลให้การตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐบาลประสิทธิภาพ โดยกลุ่มคนที่มีความสำคัญต่อการเข้ามามีบทบาทของการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้น คือ นิสิต นักศึกษา เนื่องจากเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่และเป็นอนาคตของประเทศ แนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้ง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จึงเป็นกลไกสำคัญในการแสดงออกถึงการให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง แนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้ง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ทำให้นักศึกษามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองนั้นเป็นกลไกสำคัญที่นักศึกษาจะได้แสดงความคิดเห็น ทศนคติ กับรัฐมากขึ้น โดยกระบวนการสื่อสารระหว่างรัฐกับนักศึกษา สามารถทำได้โดยวิธีการอธิบายนโยบายที่รัฐจะดำเนินต่อไป ส่วนนักศึกษาเองก็สามารถแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายและการดำเนินงานของรัฐได้เช่นกัน เพื่อให้การดำเนินงานตามนโยบายของรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษานั้นสามารถทำได้หลายรูปแบบ อาจกล่าวได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นประชาธิปไตย โดยเฉพาะนักศึกษาที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย(สำราญ วิเศษ, 2554)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีหลากหลายรูปแบบในการแสดงออก โดยรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมืองที่ประชาชนส่วนใหญ่ได้แสดงออก คือ การเลือกตั้ง เพราะประชาชนผู้ที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ต้องการที่จะเลือกผู้แทนเพื่อเข้าไปใช้อำนาจในการบริหารและควบคุมดูแล

ประเทศ ภายใต้อำนาจของกฎหมาย ในปัจจุบัน นิสิต นักศึกษา มีการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ในหลากหลายรูปแบบ เช่น การเลือกตั้ง การติดตามสถานการณ์ทางการเมือง หรือแม้กระทั่งการเข้าร่วมมณรงค์ทางการเมือง ซึ่งเป็นกระบวนการสื่อสารและแสดงความคิดเห็นระหว่างนิสิต นักศึกษากับรัฐบาล ต่อการบริหารงานของรัฐบาลตามนโยบาย เพื่อเป็นการตรวจสอบและติดตามการใช้อำนาจในการบริหารประเทศ ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้เป็นไปเพื่อให้การบริหารงานของรัฐบาลเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

รูปแบบการเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันอาจจำแนกได้เป็น 3 รูปแบบใหญ่ๆ คือ รูปแบบควบอำนาจ (Fusion of power) รูปแบบแบ่งแยกอำนาจ (Separation of power) และรูปแบบผสม (Mixed system) ซึ่งได้กล่าวมาแล้วในสาระสำคัญต่อไปนี้ **คือ รูปแบบควบอำนาจ (Fusion of power)** หรือโดยทั่วไปอาจเรียกว่า ระบบรัฐสภา (Parliamentary system) ระบอบประชาธิปไตยภายใต้รูปแบบควบอำนาจหรือระบบรัฐสภา มีต้นแบบมาจากประเทศอังกฤษ **รูปแบบแบ่งแยกอำนาจ (Separation of power) หรือเรียกว่า ระบบประธานาธิบดี (Presidential system)** ประชาธิปไตยในรูปแบบแบ่งแยกอำนาจมีต้นกำเนิดมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นรูปแบบที่ใช้หลักการแบ่งแยกอำนาจระหว่างสภานิติบัญญัติและสถาบันบริหารอย่างชัดเจน โดยให้แต่ละสถาบันมีอิสระต่อกันและมีอำนาจเท่าเทียมกัน **รูปแบบผสม (Mixed system or powerful executive)** นอกจากรูปแบบควบอำนาจและรูปแบบแบ่งแยกอำนาจดังกล่าวมาแล้ว ยังมีรูปแบบที่น่าสนใจอีกรูปแบบหนึ่งซึ่งมีลักษณะผสมผสานระหว่างรูปแบบควบอำนาจและรูปแบบแบ่งแยกอำนาจ บางครั้งเรียกว่า รูปแบบกึ่งรัฐสภา ซึ่งรูปแบบนี้ประเทศฝรั่งเศสเป็นต้นกำเนิด (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2556: 273-290)

รูปแบบการเมืองแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้ ควบอำนาจ คือ รูปแบบที่เป็นระบบรัฐสภาเต็มตัว รูปแบบที่สอง คือ รูปแบบแบ่งแยกอำนาจหรือรูปแบบประธานาธิบดีโดยที่ฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารมีอำนาจเท่าเทียมกัน รูปแบบสุดท้าย คือ รูปแบบผสม คือ การผสมกันระหว่างควบอำนาจและประธานาธิบดี โดยที่ประเทศไทยใช้รูปแบบการเมืองในรูปแบบนี้นั่นเอง

รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในลักษณะที่คล้ายกัน แต่ได้เพิ่มรูปแบบบางรูปแบบที่สำคัญเพื่อให้มีความสมบูรณ์และครอบคลุมเนื้อหามากยิ่งขึ้น ดังนี้ **กิจกรรมการเลือกตั้ง** หมายถึง กิจกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งและการเข้าร่วมมณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง **การล็อบบี้** หมายถึง การเข้าหาเจ้าหน้าที่หรือผู้นำทางการเมือง เพื่อหาหนทางที่จะเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายของรัฐบาล โดยให้ข้อมูลเพื่อผลประโยชน์ของกลุ่มเป็นเกณฑ์ **กิจกรรมองค์กร** เป็นกิจกรรมทางการเมือง

ของกลุ่มองค์กรใดๆ โดยมีจุดหมายที่จะเข้าไปมีอิทธิพล ในประเด็นที่เกี่ยวกับผลประโยชน์เฉพาะ อย่าง หรืออาจเป็นประโยชน์สุขของส่วนรวมก็ได้ **การติดต่อ** หมายถึง การเข้าหาเจ้าหน้าที่ของ รัฐบาลหรือราชการเป็นการส่วนตัวโดยปกติจะมุ่งหวังผลประโยชน์ส่วนตัวหรือครอบครัว **การใช้ กำลังรุนแรง** คือ กิจกรรมที่พยายามสร้างผลกระทบต่อการตัดสินใจนโยบายของรัฐบาล โดยการทำให้ ร่างกาย ทรัพย์สิน กิจกรรมนี้อาจดำเนินไปโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะเปลี่ยนแปลงผู้นำทางการเมือง (ฮันติงตัน และ เนลสัน, 1976, อ้างถึงใน : อุดม เกสโรทยาน, 2550: 13)

รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง มีรูปแบบเพิ่มเติมอีกหลายรูปแบบแตกต่างกันออกไป โดยรูปแบบที่กล่าวมาในข้างต้นนั้นเป็นรูปแบบที่มักใช้กันเป็นประจำในทางการเมือง เพื่อให้ได้มาซึ่ง อำนาจอธิปไตยในการเข้ามามีการบริหารบ้านเมือง ซึ่งในประเทศไทยรูปแบบกิจกรรมการมีส่วนร่วม ทางการเมืองที่ได้กล่าวนั้น ได้มีการนำไปใช้อยู่เสมอตามบริบทของการดำเนินงาน

การแสดงออกทางการเมืองเป็นกระบวนการหนึ่งของการมีส่วนร่วมทางการเมืองใน ระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากเป็นกระบวนการสื่อสารของประชาชนกับรัฐบาลในการบริหาร ประเทศ ภายใต้อำนาจกฎหมาย โดยปัจจุบันนักศึกษาในประเทศไทยมีการแสดงออกทางการเมือง ได้หลายรูปแบบมากขึ้น เพื่อที่จะเป็นการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานของรัฐบาลให้เป็นไป ตามหลักสุจริตและเป็นธรรม โดยการแสดงออกของนักศึกษาด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง สามารถทำได้หลายรูปแบบ อาทิเช่น **ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ด้านการช่วยรณรงค์หาเสียงของ พรรคการเมือง ด้านการติดตามสถานการณ์ทางการเมือง ด้านการรณรงค์ให้ความรู้ทางการเมือง แก่ประชาชนทั่วไป** การแสดงออกด้านการเลือกตั้งมีแนวคิด คือ การเลือกตั้ง (Election) เป็น กระบวนการทางการเมืองอย่างหนึ่ง ที่เป็นการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนผู้ที่ซึ่งเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย โดยประชาชนจะไปออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนเพื่อเข้าไป ทำหน้าที่ในรัฐสภา และเพื่อหาผู้แทนเข้าไปบริหารประเทศหรือควบคุมการบริหารประเทศ โดยใช้ อำนาจตามกฎหมายกำหนดแทนประชาชน ซึ่งในความหมายการเลือกตั้ง หมายถึง การเลือกตั้งเป็น วิธีการคัดสรรคนเพื่อเข้าทำกิจกรรมทางการเมือง การเลือกตั้งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในระบอบ ประชาธิปไตยทางอ้อม หรือประชาธิปไตยแบบมีตัวแทน เพราะเป็นกระบวนการจัดสรรตัวบุคคลที่ จะไปทำหน้าที่แทนบุคคลทั่วประเทศ ในสถาบันนิติบัญญัติและบริหาร การเลือกตั้งในระบอบ ประชาธิปไตยต้องเป็นการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรม เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่ม ผลประโยชน์และพรรคการเมืองต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนมีตัวเลือก เพื่อที่จะคัดสรรบุคคลเป็น ตัวแทนของตัวเองเข้าไปบริหารประเทศหรือออกกฎหมาย (ณัชชาภัทร อุ๋นตรงจิตร, 2550, 105, อ้างถึงใน : สุพจน์ แก้วเจริญ, 2553: 18)

ซึ่งหลักสำคัญในการเลือกตั้งต่อการปกครองระบบประชาธิปไตย มีดังนี้

1. เป็นการเลือกผู้ปกครองหรือรัฐบาลที่จะมาทำการปกครอง
2. เป็นการ “ห้ามล้อ” ทิศทางการเมือง (เป็นการหมุนเวียนเปลี่ยนอำนาจ โดยไม่ใช้ความรุนแรงเพื่อป้องกันการผูกขาดทางการเมือง)
3. เป็นกลไกเชื่อมโยงความต้องการของประชาชนเข้ากับนโยบายสาธารณะ
4. สร้างความชอบธรรมทางการเมือง
5. ลดความตึงเครียดและความขัดแย้งทางการเมือง
6. ทำให้เกิดบูรณาการทางการเมือง
7. ทำให้เกิดการระดมมวลชนเข้าสู่กระบวนการปกครองระบอบประชาธิปไตย

(พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2544, , 218, อ้างถึงใน : สุพจน์ แก้วเจริญ, 2553, 19)

การแสดงออกทางการเมืองด้านการเลือกตั้ง เป็นกระบวนการทางการเมืองอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยการเลือกตั้งเป็นกระบวนการสรรหาตัวแทนของประชาชนเพื่อที่จะเข้าไปทำหน้าที่แทนประชาชนในรัฐสภา ซึ่งกระบวนการเลือกตั้งนั้นจะต้องเป็นไปด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม เพราะประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ต้องการผู้แทนที่จะเข้าไปบริหารและดูแลประเทศ ภายใต้อำนาจตามกฎหมายด้วยความสุจริตและเป็นธรรม ดังนั้นในการจัดการเลือกตั้งในแต่ละครั้งจึงต้องยึดหลักการเลือกตั้งทั้ง 7 หัวข้อในการดำเนินการ เพื่อให้เกิดการบูรณาการและได้มาซึ่งตัวแทนของประชาชนด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมอย่างแท้จริง

บทสรุป (Conclusion)

แนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้ง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นการวิเคราะห์ถึงกระบวนการทางการเมืองของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาและประชาชน เพื่อให้นักศึกษาและประชาชนได้มีแนวทางของการเข้าถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น เนื่องจากตนเองผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยจะสามารถใช้อำนาจอธิปไตยของตน ในการเลือกตัวแทนเพื่อเข้าไปใช้อำนาจในการบริหารประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีผลต่อการพัฒนาประเทศ ประชาชนแต่ละกลุ่มได้มีส่วนร่วมในทางการเมือง โดยการยอมรับความแตกต่างที่หลากหลาย อันก่อให้เกิดการบูรณาการไปสู่การเป็น ประชาสังคม เป็นการพัฒนาการเมืองแบบยั่งยืนที่ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในทางการเมืองอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นไปตามหลักการปกครองประชาธิปไตยที่ว่า “การ

ปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน” การแสดงออกของนักศึกษาด้านการมีส่วนร่วมทางการเมืองสามารถทำได้หลายรูปแบบ อาทิเช่น

1. ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
2. ด้านการช่วยรณรงค์หาเสียงของพรรคการเมือง
3. ด้านการติดตามสถานการณ์ทางการเมือง
4. ด้านการรณรงค์ให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนทั่วไป

ดังนั้น การเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้ง ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่เป็นเพียงการเลือกผู้แทนเข้าไปเพื่อทำหน้าที่แทนตนเท่านั้น แต่ยังเป็นการสรรหา คนดี คนซื่อสัตย์ ที่จะเป็นผู้แทนของประชาชน ในการรับอำนาจอธิปไตยจากประชาชนเพื่อเข้าไปบริหารประเทศให้เจริญก้าวหน้า ทดเทียมนานาประเทศต่อไป ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริงจะต้องสามารถติดตาม ตรวจสอบการบริหารงานภายใต้กฎหมายได้อีกด้วย

เอกสารอ้างอิง (References)

- สมบัติ อารังธยวงศ์. (2556). **การเมือง: แนวคิดและการพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 21. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สมารธรรม.
- ณัฐกริช เปาอินทร์. (2556). **สถิติ: สำหรับนักรัฐประศาสนศาสตร์**. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สรายุทธ ทศช่วย. (2553). “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองสิม อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม”. **ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, การค้นคว้าอิสระมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สำราญ วิเศษ. (2554). “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนครพนม”. **ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต**. วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุพจน์ แก้วเจริญ. (2553). “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนตำบลแดงใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น”. **ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต**. การค้นคว้าอิสระมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อุดม เกสโรทยาน. (2550). “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองน่าน จังหวัดน่าน”. **ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต**. ภาคนิพนธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

อาภาพร สร้อยพะริกา. (2553). “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหาร
ส่วนตำบลเขื่อน อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม”. **ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต**. การค้นคว้าอิสระมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.